

αὐτῆς, τακτικώτερον ἀπὸ τὴν ἱεραρχίαν τῆς ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας. Ἄν μᾶς σφριζῆ νὰ μεταρρυθμισθῶμεν, μεταρρυθμιζόμεθα. Ἄλλως μένομεν οὕτω. Καὶ ἐπὶ τέλους, ἄστυ ντοῦ.

Οὕτω πως ἡ μεταρρύθμισις ἐξαρτᾶται ἀφ' ἡμῶν; ἀλλὰ ἡ ἔνωσις δὲν εἶνε ἔργον ἰδικόν μας; αὐτὴν δὲν θὰ τῆν ἐπιδιώξωμεν ὅποταν ἡμεῖς θέλωμεν, ἀλλ' ὅποταν οἱ ἄλλοι θελήσουν ἢ ὅποταν ὁ χρόνος θελήσῃ. Ὅλα τὰ πράγματα ὀριμάζουσι, σήπονται καὶ πίπτουσι. Δὲν περιμένει ἡ ἀμπελος τὸ κέφι τὸ δικό σου διὰ νὰ ὀριμάσῃ. Ἐγχεῖ καὶ αὐτὴ τὴν ἐλευθερίαν τῆς καὶ ἀδιαφορεῖ ἂν σὺ τὴν ἀποκόψῃς ἢ τὴν ἀφήσῃ; νὰ γίνῃ τσίπουρον. Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα δὲν κεῖται ἐν γούνασι ἡμῶν, ὡς ἡ μεταρρύθμισις ἐν γούνασι τοῦ κ. Τρικούπη. Αὐτὸ ἐκρήγνυται περιοδικῶς, ὅπως ἐκρήγνυται περιοδικῶς ἡ Αἴτνα. Ποῖος σοφὸς κατώρθωσε νὰ προλάβῃ ἢ νὰ ἐπισπεύσῃ μίαν αὐτῆς ἐκρήξιν; Οὕτως, οὐδεὶς πολιτικὸς δύναται νὰ προλάβῃ ἢ νὰ ἐπισπεύσῃ μίαν οἰανδήποτε φάσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Μὴ νομίστῃτε ὅτι ὁ κίνδυνος ὁ μέγας, ὁ μόνος, ἐπαπειλεῖται καθ' ἡμῶν, ὡς αἰφνίδιος αἰφών, τὴν ὄραν, καθ' ἣν θὰ κυκλώσουν φλόγες τὸν ὀρίζοντα τῆς Ἀνατολῆς, τὰς ὁποίας πορφυρᾶς, αἱματόχρους, ἀγρίας; θὰ ἐξαπλώσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ δύσις τοῦ τουρκικοῦ ἥλλου, καὶ θὰ διατρέχωμεν ἡμεῖς τὸν κίνδυνον τὴν στιγμὴν τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τῆς μετοικεσίας μιᾶς φυλῆς, ἐν βίᾳ ἀπαγοῦσης τὰς ἀποσκευὰς τῆς καὶ σπυδούσης εἰς τὰ βῆθη τῆς Ἀσίας, ὅπου δέκα μεγάλα βασίλεια δύναται νὰ ἀνδρῶσῃ ἀντὶ τοῦ τωρινοῦ παρηνκαμάτος καὶ καταρρέοντος, ἢ νὰ μὴ καταλάβωμεν τὰ ὄρη καὶ τὰς κοιλάδας καὶ τοὺς ποταμούς καὶ τοὺς λιμένας καὶ τοὺς βράχους, οἵτινες μᾶς ἀνῆκον ἢ νὰ χάσωμεν καὶ ἐκεῖνα ἀκόμη τὰ ὅποια εἶχομεν ὑπὸ βεβαίαν κατοχὴν. Ὅχι! ὑπάρχει ἄλλος σοβαρώτερος, φοβερώτερος κίνδυνος.

Τὸ ζήτημα τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας δὲν εἶνε ζήτημα δυναμολογικόν, νὰ εἴπωμεν οὕτω; ἀλλ' εἶνε συνάμα καὶ ἐθνολογικόν. Δὲν θὰ ζυγισθῶμεν ὡς ἐν ἵπποδρόμῳ Σλάβοι καὶ Ἕλληνες οὐδὲ θὰ μετρηθῶμεν τίς βαρῦναι πλειότερον τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ θὰ ἐξετασθῇ ἂν ἦνε ἡ Θράκη ἐλληνική, ἂν ἦνε ἡ Μακεδονία ἐλληνική, ἂν ἦνε ἡ Ἡπειρος ἐλληνική. Καὶ τοῦτο πάλιν τὸ θὰ ἐξετασθῇ δὲν θὰ παρασταθῇ ὡς ζήτημα ἀκαδημαϊκῆς κυβέντας, ἀλλὰ ὑπὸ μίαν ἐποψίν θὰ ἦνε καὶ αὐτὸ ζήτημα καθαρῶς μηχανικόν, ζήτημα δηλαδὴ δυνάμεως, διότι ἂν οἱ πληθυσμοὶ τῆς Θράκης, τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἀλβανίας, θὰ ᾧσιν ἐλληνικοὶ, τότε θὰ συνενωθῶσι μεθ' ἡμῶν καὶ θὰ συμπολεμήσωμεν κατὰ παντός ζητούντος νὰ τοὺς ἀποξενώσῃ.

Τί δὲ συμβαίνει μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν πολεμιῶν; Οἱ πεφνημισμένοι ἔξυπνοι Ἕλληνες ἀπεδείχθησαν οἱ μωρότεροι τοῦ κόσμου, ἄξιοι νὰ ἔχωσιν ἡγέτην καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν Δελγιάννην, οἱ δὲ πεφνημισμένοι ὡς χονδροκέφαλοι Βούλγαροι ἀνεδείχθησαν ὁ εὐφρόστερος λαὸς τοῦ κόσμου. Ἡμεῖς μὲν ἀναμένομεν τὴν ἐνδεκάτην ὄραν διὰ νὰ φωνάζωμεν, ὡς τὸ ὑπερφῶν εἰς τὸ θέατρον: Ἕλληνικόν, Ἕλληνικόν! ἐνῶ οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ρῶσσοι καὶ οἱ Αὐστριακοὶ καὶ οἱ Ρουμῶνοι ἀκόμη ἐργάζονται τώρα καὶ καταργάζονται Βουλγάρους, Ρώσους, Αὐστριακοὺς, Ρουμῶνους. Ἡξεύρετε δὲ ποῖον εἶνε τὸ ὑλικόν ἐξ οὗ κατασκευάζουσιν αὐτοὶ, ὡς ἄλλοι Δευκαλίωνες, νέαν πλάσιν: Δὲν εἶναι πέτραι, οὔτε χῶμα, ἀλλὰ Ἕλληνες, Ἕλληνες, Ἕλληνες!

Τί δὲ πράττομεν ἡμεῖς ὅχι ἵνα δημιουργήσωμεν, ἀλλ' ἵνα σώσωμεν τὴν δημιουργίαν ἣν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ἡ ἱστορία ἡμῶν ἐκληροδότησαν; Τρία ὄργανα ἡδυνάμεθα νὰ ἐκμεταλ-

λευθῶμεν πρὸς τοῦτο: προξενεῖα, σχολεῖα, τὸν κλῆρον. Ἀλλὰ τὰ μὲν προξενεῖα τὰ κατεκλύσαμεν δι' ἀνθρώπων ἐκλογῆς τοῦ Παλαμῆδῃ ἢ τοῦ Στεφανοπούλου; τὰ σχολεῖα τὰ ἀνεθέσαμεν εἰς τὴν ἐποπτεῖαν δύο κοιλιῶν τοῦ Παπαρηγοπούλου καὶ τοῦ Κωστῆ καὶ ἐνὸς Πανταζίδου; τὸν δὲ κλῆρον τὸν ἀφίνομεν νὰ μαραίνηται, οὐδὲ ζωογονοῦντες αὐτὸν οὐδὲ τὰ μέσα αὐτῷ παρέχοντες ὅπως παλαίσῃ κατὰ τῶν φοβερῶν ἀποστόλων τοῦ πανσλαυϊσμοῦ. Μεταξὺ τῶν εἰδικωτέρων προξένων διὰ τὰ θρακομακεδονικὰ εἶχομεν τὸν κ. Γεννάδην; τὸν λαμβάνει ὁ κ. Τρικούπης καὶ τὸν ἐκσφενδονίζει ποῦ; Εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν! Ὑστερα ἀπὸ δεκαπενταετῆ ἐπιτυχῆ ἀντιπροσωπευσιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. Μεταξὺ τῶν εἰδικωτέρων διὰ τὸν Ἀφρικανικὸν Ἕλλητισμόν, εἶχομεν τὸν κ. Μητσάκην.

Τὸν παραλαμβάνει ὁ κ. Τρικούπης καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὰ βῆθη τῆς Ἀβυσσυνίας καὶ τὸν μεταθέτει ποῦ; Εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Γεννάδην. Ἀφίνομεν ὅτι εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Μακεδονίας ὅπου εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συστήθῃν προξενεῖα, ὁ κ. Τρικούπης ἠμέλησε νὰ συστήσῃ τοιαῦτα. Ἀφίνομεν ὅτι ἐν τῇ κεφαλῇ ὅλης αὐτῆς τῆς κινήσεως διατελεῖ ὡς πρέσβυς ἄνθρωπος πρὸς τὸ ἄτομον τοῦ ὁποίου τὸ ἔθνος ὄλον ὀφείλει ὄχι εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ λατρείαν; ἀλλ' ὅμως βεβαίως δὲν εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐν Κωνσταντινουπόλει. Περὶ σχολείων δὲ καὶ περὶ κλήρου τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν, τῶν μόνων ὀργάνων τῆς ἐθνικῆς παγίωσης, οὔτε λόγος, οὔτε φροντίς. Ὅλιγαι ρακέται τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων φωτίζουσαι περισσύτεροι ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁ ἐν Σέρραις πρόξενος μανθάνομεν ὅτι εἶναι εἰς διάστασιν μετὰ τῶν αὐτόθι Ἑλλήνων καὶ τοῦ αὐτόθι Συλλόγου. Τὸ προξενεῖον τῆς Θεσσαλονίκης ἂν δὲν εἶναι εἰς παραλυσίαν εἶναι ὅμως εἰς ἀδράνειαν. Ἀντὶ Διδασκαλείου Ἑλληνικοῦ ἐκεῖ, Διδασκαλείου Βουλγαρικόν ἐκεῖ. Ὁ Πατριάρχης παλαίων ὑπὲρ τῶν προνομίων τὰ ὅποια ἔλαβε τὴν παραμονὴν τῆς Ἀλώσεως. Ὁ Ἐξάρχος ἐνεργῶν περὶ Μητροπολιτῶν Βουλγάρων ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ καὶ ἐλπίζων νὰ τὸ κατορθώσῃ.

Ἡ δὲ Ἑλλάς τί δρᾷ; Ἡ κυβερνήσις τῆς ἀσχολεῖται πόσους θὰ κερδίσῃ δημάρχους, ὁ Βασιλεὺς ἐτοιμάζεται διὰ τὴν Κέρκυραν, καὶ ὁ λαὸς περιμένει νὰ ἀπολαύσῃ τὸν *Λεμπλεμπίδῃ Χορχόρ* τοῦ ἀρμενικοῦ θιάσου τοῦ κ. Τσόχα.

Καλιδῶν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ *Αμφιτρίτη* ἐτοιμάζεται φορτῶνουσα βασιλικᾶς ἀποσκευᾶς διὰ τὸ ταξίδιον τοῦ Βασιλέως εἰς Κέρκυραν, ὅπου θὰ μεταβῇ διὰ τοῦ κύκλου, ἦτοι κατ' εὐθείαν. Ἐκεῖ δὲ θὰ ναυλογῇ καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς τοῦ Βασιλέως, ὅστις, καθὰ πληροφοροῦμεθα, θὰ μεταβῇ καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Τατόιον. Ἐκείθεν δὲ εἰς τὸ μαγικώτατον *Μοργεπό*, τὸ ὅποιον ἐλάβομεν τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐπισκεφθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε.

Οἱ λοιποὶ προβιβασμοὶ σκοντάπτουν εἰς ἓνα ἀντισυνταγματάρχην. Πιστεύομεν ὅτι θὰ παρακάμψουν καὶ τὸν κάθον αὐτόν.

Αύριον ἴσως ἢ μεθαύριον διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου οἱ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τῶν νέων ἐπαρχιῶν.

Εἶνε ἡμέραι, καθ' ἃς χάνονται καὶ κατασκευάζονται περιουσίαι. Ὅσοι δὲν ἔχετε, σπεύσατε νὰ κάμετε ὅσοι ἔχετε σπεύσατε νὰ χάσετε. Καὶ ὅλα αὐτὰ πολὺ εὐκολὰ μόνον μὲ γιάντες. Στοιχηματίζετε ἐπάνω ἔς τῆς μετοχαῖς τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἢ χάνετε ἢ κερδίζετε. Δὲν πρόκειται δὲ περὶ ὑψωμοῦ ἢ κέρδους πέντε ἢ δέκα φράγκων. Ἴδου μία σειρὰ ἀναιθουκαταβιάσματος ἐντὸς δύο ἡμερῶν: **480—580—510—530—520.** Καταλαμβάνετε τώρα; Ἡ χάνετε 2—3,000 φράγκα ἢ κερδίζετε 50,000. Ἀλλὰ συγχρόνῳ, μπορεῖτε νὰ χάσητε καὶ 100,000. Οὕτω δύο μεσίται κατεποντισθησαν. Αὐτὸ εἶνε τὸ νεώτερον ἀθηναϊκὸν ἐμπόριον. Αἱ περιουσίαι ἀλλάζουν ἰδιοκτητίας. Μερικοὶ μικροὶ πλουτίζουν· οἱ περισσότεροὶ χάνουν· καὶ οἱ μεγάλοι—οἱ ἐργάται τοῦ θάυματος—πάντοτε μὲ τὴν μεγάλην τὴν βούκα ἔς τὸ στόμα.

Αὐριον λοιπὸν τὸ πρῶτ' εἰς τὸν παρλιόσιον Παράδεισον ἢ Ἐκθεσίς τῶν ἀνθῶν ὑπὸ τοῦ συλλόγου Παρρασοῦ, ἀνοίγουσα αὐριον εἰς τὰς 10. Καθ' ἑκάστην ἢ μουσικὴ τοῦ Καίσαρη θὰ παίξῃ ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. ὥρας. Μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀνθη καὶ ὀπώρας ἔστειλαν ἢ Κέρκυρα, ἢ Ζάκυνθος, αἱ Πάτραι καὶ ἢ Σύρα. Ἐκ τῆς ἐρωτοτρόπου μάλιστα Κερκύρας ἐστάλη ἓνα ὠραῖο μπαζουδάκι πρὸς λουλούδια. Θὰ τὸ ἰδῆτε, θὰ τὸ ἰδῆτε. Διὰ νὰ μὴ τρομάξητε, σὰς λέγομεν, ὅτι θὰ σὰς ἐκπλήξουν καὶ μερικά περιεργὰ μπουκέτα ἀπό... ρεπάνια καὶ ρέβαις, τὰ ὅποια ἐν τούτοις δύσκολα θὰ διακρίνητε ἀπὸ ἀληθινὰς καμελία ἢ τριαντάφυλλα.

Ἑλλανοδίκαι διωρίσθησαν οἱ κκ. Χελδράϊχ, Γεννάδιος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ τμήματος τῶν Καλῶν Τεχνῶν Σκυλίσης Ἰσιδωρίδης ὁ φιλανθέςτατος.

Τὴν δὲ Κυριακὴν φασαρία μεγάλη. Ἐορτὴ τὸ βράδυ, πυροτεχνήματα, φωτοχυσία, ἠλεκτρικὸν φῶς, μουσικαὶ δύο, μπάμ-μπούμ.

Ἐν δὲ τῷ καφενεῖῳ καὶ τῷ ξενοδοχεῖῳ θὰ βασιλεύῃ ἡ ὀλυμπία μπίρα Στάϊνφελδ.

Ἴδου καὶ τὸ αὐριανὸν μουσικὸν πρόγραμμα:

ΜΕΡΟΣ Α'

Ἐμβατήριον ὁ Παρρασοῦς
Συμφωνία Prê aux Cleres
Βαλλισμοὶ Du und Du
Μωσαϊκὸν ἐκ τῆς Μασκὸτ

I. Καίσαρη
Ἐρόλδ
Στράους
Ἔδραν

ΜΕΡΟΣ Β'

Χορὸς ἐκ τοῦ Λόγγριν
Πόλκα Dame de Coeur
Μέγα μωσαϊκὸν ἐκ τῆς Αἰδάς
Στρόβιλος Τορπίλλη

Βάγνερ
Φάρδαχ
Βέρδη
Προσαλέντη.

Λοιπὸν, πτηνὰ μου παραδείσια, ὄλοι καὶ ὄλαι αὐριον συνέντευξιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὅσον γελοία μᾶς ἐφάνη ἢ ἐν τῷ δήμῳ Παμίτου προσφώνησις τοῦ κ. Γερασιμοπούλου, τόσον μεμετρημένη, αἰσθηματικὴ, ὠραία, ἐμπνεύουσα πεποιθήσιν ἦτο ἢ ἀντιφώνησις τοῦ κ. Σπυριδῶνος Κουμουνοῦρου, νῦν βουλευτοῦ Μεσσηνίας. Ἡ τε προσφώνησις καὶ ἡ ἀντιφώνησις ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ «Ἐθνικῷ Πνεύματι.»

Ἐν παρόρμα ἑκατὸν ἡμερῶν, κατ' ἐπίμονον αἰτήσιν τοῦ γράψαντος. Ἐν τῇ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ἐπιστολῇ ἐκτάκτου ἐκ Πύργου ἀνταποκριτοῦ μας Σκώπτου ἐγράφοντο τάδε: «Αὐριον ἔρχεται ὁ κύριος Δηλιγιάννης, ὅστις ἐλπίζεται ὅτι θὰ τύχῃ λαμπρὰς ὑποδοχῆς, ἀλλ' ἂν θὰ συμπράξωσιν οἱ ἐνταῦθα Γορτύνιοι δυνάμενοι ἐν τῷ τόπῳ.

Αὐτὸ τὸ ἀλλ' ἂν θὰ γίνῃ: εἰς ἣν καὶ ἔστω πρὸς εἰδήσιν σας.

Ἐπίσης ἀπεδοκιμάσθη καὶ μία ἄλλη ἐπιστολὴ ἐκ Πύργου ἐνὸς Πέλοπος, ἣτις παρίστανε, λέγει, τὰ κατὰ Δηλιγιάννην μοχθηρῶς τὴν ἀποδοκιμάζομεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, διότι ἐννοοῦμεν οὐδὲν μοχθηρὸν νὰ λέγηται καὶ νὰ γραφῆται περὶ τοῦ τρυφεροῦ ἀρχηγῷ τῶν Ἡμετέρων.

Ἡμέραν πάντοτε ἔκαμεν τὰς κλοπὰς τοῦ ὁ κλέπτης Σαράφουγλους καὶ μέρα μεσημέρι τοὺς ἔφυγε ἀπὸ τὸ Γ' ἀστυνομικὸν τμήμα, μὲ τὸ καπελάκι του καὶ τὸ μπαστουνάκι του. Ὁ φυλάττων σκοπὸς ἐτιμωρήθη. Αὐτὸ μόνον;

Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΑΣΑΝΙΟΥ

Συνελήφθησαν καὶ οἱ ἄλλοι ἑπτὰ, τοὺς ὁποίους ἐμαρτύρησαν οἱ δύο προσυλληθέντες. Ἐβεβαιώθη δὲ ὅτι τὴν παραμονὴν τῆς ληστοπραξίας εἶχον διαβούλια καὶ συνέντευξιν εἰς Κηφισιά. Ἐκεῖ πλέον τὰ συνεφώνησαν ὅλα ἐπισήμως, ἐξ ἐπαγγέλματος, ὀρκισθέντες ἴσως ἀπάνω σ' τῆς πάλαις των νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐθνικὴν ληστρικὴν ἱστορίαν. Πρῶτ' ἑπὶ πῆγανε στὸ χωριὸν, ὅπου ἐκρύβθησαν, ἀπεσπασμένοι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ, κατὰ τὰ σουρουπώματα, ἔκαμαν ὅ,τι ἔκαμαν.

Οἱ συλληθέντες δύο ὁμολόγησαν τὴν διαμονὴν τῶν συντρόφων των τὰς Θήβας. Ὁ διοικητὴς τῆς Μοιραρχίας κ. Σπυρο-Μήλιος, ὅστις εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἔδειξε νοσημοσύνην καὶ δραστηριότητα ἀνταξίαν τοῦ στυγεροῦ τολμήματος δὲν ἐνεπιστεύθη τὴν σύλληψιν εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν Θηβῶν, διότι ὁ Θεὸς ζεῦρει τί μποροῦσε νὰ γίνῃ, ἀλλ' ἐξελεξε χωροφύλακας τῆς ἐμπιστοσύνης του, οἵτινες καὶ ἐκδραμόντες εἰς Θήβας τοὺς ἐκύκλωσαν καὶ τοὺς συνέλαβαν. Σήμερον δὲ τὸ πρῶτ' ἐπρόκειτο ν' ἀπαχθῶσιν ἐδῶ, ὅπως καὶ ἐκομίσθησαν πράγματι σὺν γαμβροῖ οἱ ἀλιτήριοι.

Τηλεγραφικῶς ἐγένεον ἡ συνεννόησις μετὰ τοῦ Σπυρομήλιου, ὅστις εἶχε τὸν κατάλογον τῶν κλαπέντων ἀντικειμένων καὶ τῶν ἐν Θήβαις ἀρχῶν. Ὅλα εὐρέθησαν τὰ κοσμήματα καὶ τὰ ἄλλα ἀντικείμενα, κρυμμένα εἰς βάρους, εἰς θάμνους, εἰς κήπους, πλὴν τῶν χρημάτων, φαγοθέντων, καὶ τινῶν γυναικείων. Ἐτέλος πάντων πανταλονίων, διότι καὶ τοιαῦτα εἶχον προμηθευθῆ οἱ ἄνθρωποι.